



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ**

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;  
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ  
propositiones, & alia

**Genet, François**

**Parisiis, 1703**

Q. 7. Ille qui confitetur solùm peccata venialia, quæ Sancti Patres vocant  
peccata quotidiana, & peccata justorum, facit-ne non solùm Confessionem  
nullam, sed etiam sacrilegam, quando ex sua ...

**urn:nbn:de:hbz:466:1-40817**

mis propensos natura sua ad ea committenda vident.

Deberent enim interim de his peccatis salu-  
tari humilitate coram Deo confundi, ab ipso  
petere emendationis gratiam, omnemque ad-  
hibere diligentiam, ut contrariis virtutum  
actibus, aut voluntariis aliquibus pœnis ac  
castigationibus sponte assumptis, cum illa ad-  
miserint, ab iis se liberent, & ea non confiteri,  
nisi cum noverint se plenè dispositos ad illa vi-  
tanda, post novæ vitæ inchoationem, juxta  
Concilium Tridentinum, ab his peccatis libe-  
ram, quibus adherere, quæque amare vi-  
deatur.

*Quest. 7.* Ille qui confitetur solùm pecca-  
ta venialia quæ sancti Patres vocant peccata  
quotidiana, & peccata justorum, facit-ne  
non solùm Confessionem nullam, sed etiam  
sacrilegam, quando ex sua negligentia non  
affert dispositiones necessarias ad habendam  
absolutionem?

*Resp.* Ut huic quæstioni satisfiat adverten-  
dum, primò cum Divo Thoma, quòd *Potest*  
*dup'iciter contingere*, quod negligentia sit pec-  
catum mortale. Uno modo ex parte ejus quod  
prætermittitur per negligentiam: quod qui-  
dem si sit de necessitate salutis, erit peccatum  
mortale; alio modo ex parte causæ: si enim  
voluntas in tantum sit remissa circa ea quæ  
sunt Dei, ut totaliter à Dei charitate deficiat,  
talis negligentia est peccatum mortale: & hoc  
præcipuè contingit quando negligentia sequi-  
tur ex contemptu: alioquin si negligentia con-  
sistat in præmissione alicujus actus vel cir-  
cumstantiæ, quæ non sit de necessitate salutis,  
nec hoc fiat ex contemptu, sed ex aliquo de-  
fectu fervoris, quæ impeditur interdum per  
aliquod veniale peccatum, tunc negligentia

s. Th. 1. 2  
q. 54. art.  
3.

*De Sacramento Pœnit. Cap. VI. 63.*

non est peccatum, mortale sed veniale. cc.

Supponendum est secundò, cum Divo Bonaventura, quod licet sacrilegium committatur cum indignè suscipitur Sacramentum, nihilominus non semper indignè suscipitur quando ejus impeditur effectus, & redditur nullum ex aliqua levi negligentia.

*Dignè manducare*, ait Divo Bonaventura, cc. S. Bonav.  
lib. 4. sen-  
cent. dist.  
9. q. 3. art. 1.  
2.  
est sufficienter se præparare, scilicet peccati omnis expulsionem, reverentiâ, & dilectione.

Quidam igitur sunt, qui se sufficienter præparant secundum veritatem: Quidam autem, non sufficienter secundum veritatem: sufficienter tamen secundum probabilitatem: Quidam autem neutro modo se præparant, imò contemnunt. cc.

Qui ergo sufficienter se præparat, manducat dignè: qui se nullo modo præparat, manducat indignè: qui autem minus sufficienter se præparat, scilicet secundum probabilitatem, potius quam secundum veritatem non manducat dignè, quia non se præparavit dignè sufficienter: nec indignè, quia se præparavit tantum probabiliter: talis quamvis non recipiat gratiam, non tamen incurrit offensam. cc.

Et consequenter, ex Divo Bonaventura, licet non omnes afferantur dispositiones necessariæ, ad hoc ut aliquis Sacramentum cum fructu recipiat, non tamen committitur sacrilegium, quando aliquis diligentiam adhibuit, quam credidit necessariam, ut disponeret se ad illud recipiendum, & se sufficienter credidit dispositum. cc.

Hoc supposito dicere possumus, cum eodem sancto Doctore, quod si ille qui confitentur tantum peccata venialia, aliquam diligentiam adhibuit ad hoc ut verum haberet dolorem illorum peccatorum, si conatus sit illis

renunciare, & resistere perversæ suæ naturæ propensione: tunc etiam si aliqua sua negligentia, de illis peccatis dolorem necessarium ad obtinendam absolutionem non habuit, non tamen idcirco sacrilegium eo ipso committit.

S. Bonav. in  
4. sentent.  
dist. 17. part.  
2. quæst. 4.  
art. 2. ad 4.

Nam & idem sanctus Bonaventura alibi docet, illos qui ex aliqua negligentia, quam tamen non advertunt, non habent charitatem, seu dispositionem necessariam ad gratiam in Sacramento Pœnitentiæ consequendam, aliquando non recipere gratiam, sed tamen non peccare.

*Ad illud, inquit Doctor Seraphicus, quod obijcitur de absolutione: Dicendum, quod nemo recipit effectum nisi charitatem habeat, saltem in principio Confessionis, vel in medio, vel in fine. Multi autem habent in fine, qui tamen non habent in principio: & alii se credunt habere in principio & in fine, qui fortassis non habent: & aliqui non habent nec credunt se habere. Primi non incurrunt offensam, sed acquirunt gratiam: Secundi evadunt offensam, quamvis non acquirant gratiam: Tertiis verò non acquirunt gratiam, sed iram.*

*Quæst. 8. Ut vitetur nullitas in Confessione illorum qui de peccatis tantum venialibus confiteri solent: debet-ne Confessarius illis consulere, ut peccatum aliquod mortale in vita præterita olim commissum confiteantur, quia scilicet adest certitudo saltem moralis quod de illo verè dolent?*

*Resp.* Etiam si vix in eo casu aliqua generalis regula assignari possit, quia scilicet fieri potest, ut hæc praxis confitendi aliquod peccatum mortale olim commissum, alicui pœnitenti nocere possit; præsertim si illum distrahat & impediat, ne se verè excitet ad detestandas